

ПЕРШЕ ПОСЛАННЯ ДО КОРІНТЯН

Розділ: **1** 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

РОЗДІЛ: 1

- П**авло, апостол Ісуса Христа, покликаний волею Божою, і брат Состен,
- ² Церкві Божій, що в Коринті, освяченим у Христі Ісусі, покликаним святим, з усіма, що призивають на всякому місці ім'я нашого Ісуса Христа, Господа їхнього і нашого:
- ³ благодать вам і мир від Бога, Отця нашого, і Господа Ісуса Христа.
- ⁴ Я завжди дякую моєму Богові заради вас за благодать Божу, що була вам дана в Христі Ісусі,
- ⁵ бо ви в ньому всім збагатились, - усяким словом і всяким знанням,
- ⁶ згідно з тим, як Христове свідоцтво утвердилося між вами.
- ⁷ Тим то не бракує жадного дару ласки вам, що очікуєте об'явлення Господа нашого Ісуса Христа,
- ⁸ який і укріпить вас до кінця, щоб ви були бездоганними в день Господа нашого Ісуса Христа.
- ⁹ Вірний Бог, що вас покликав до спільности з своїм Сином Ісусом Христом, Господом нашим.
- ¹⁰ Благаю вас, брати, ім'ям Господа нашого Ісуса Христа, щоб ви всі те саме говорили; щоб не було розколів поміж вами, але щоб були поєднані в однім розумінні й у одній думці.
- ¹¹ Я бо довідався про вас, мої брати, від людей Хлої, що між вами є суперечки.
- ¹² Казку ж про те, що кожен з вас говорить: «Я - Павлів, а я - Аполлосів, а я - Кифин, а я - Христів.»
- ¹³ Чи ж Христос розділювався? Хіба Павло був розп'ятий за вас? Або хіба в Павлове ім'я ви христилися?
- ¹⁴ Дякую Богові, що я нікого з вас не охристив, крім Криспа та Ґая,
- ¹⁵ щоб не сказав хтось, що ви були охрищені в моє ім'я.
- ¹⁶ Охристив я теж дім Стефана; а більш не знаю, чи христив я когось іншого.
- ¹⁷ Христос же послав мене не христити, а благовістити, і то не мудрістю слова, щоб хрест Христа не став безуспішним.
- ¹⁸ Бо слово про хрест - глупота тим, що погибають, а для нас, що спасаємося, сила Божа.
- ¹⁹ Писано бо: «Знищу мудрість мудрих і розум розумних знівечу!
- ²⁰ Де мудрий? Де учений? Де дослідувач віку цього?» Хіба Бог не зробив дурною мудрість цього світу?
- ²¹ А що світ своєю мудрістю не спізнав Бога у Божій мудрості, то Богові вгодно було

спасати віруючих глупотою проповіді.

²² Коли юдеї вимагають знаків, а греки мудрости шукають, -

²³ ми проповідуємо Христа розп'ятого: -ганьбу для юдеїв, і глупоту для поган,

²⁴ а для тих, що покликані, -чи юдеїв, чи греків - Христа, Божу могутність і Божу мудрість.

²⁵ Бо, нібито немудре Боже - мудріше від людської мудрости, і немічне Боже міцніше від людської сили.

²⁶ Погляньте, брати, на звання ваше: не багато мудрих тілом, не багато сильних, не багато благородних;

²⁷ але Бог вибрав немудре світу, щоб засоромити мудрих, і безсильне світу Бог вибрав, щоб засоромити сильних, -

²⁸ і незначне світу та погорджене Бог вибрав, і те, чого не було, щоб знівечити те, що було,

²⁹ щоб жадне тіло не величалося перед Богом.

³⁰ Тож через нього ви у Христі Ісусі, який став нам мудрістю від Бога і оправданням, і освяченням, і відкупленням,

³¹ щоб було, як написано: «Хто хвалиться, нехай у Господі хвалиться.»

РОЗДІЛ: 2

Та я, коли прийшов до вас, брати, - не прийшов звіщати вам свідоцтво Боже високомовними словами чи мудрістю.

² Ні! Я вирішив не знати нічого іншого між вами, як тільки Ісуса Христа і то розп'ятого.

³ Я був у вас немічним, лякливим, увесь тремтів;

⁴ слово ж моє і проповідь моя не були в переконливих словах мудрости, а в доказі Духа та сили,

⁵ щоб ваша віра була не в мудрості людській, а в силі Божій.

⁶ Ми ж говоримо про мудрість між досконалими, - не про мудрість цього віку, ані про мудрість князів цього віку, що загибають;

⁷ але говоримо про мудрість Божу в тайні, закриту, що її Бог призначив перед віками нам на славу;

⁸ її ніхто з князів цього віку не спізнав, бо коли б спізнали, то не розп'яли б Господа Слави,

⁹ але, як написано: «Те, чого око не бачило й вухо не чуло, що на думку людині не спало, те наготував Бог тим, що його люблять.»

¹⁰ Нам же Бог об'явив Духом, бо Дух досліджує все, навіть глибини Божі.

¹¹ Хто бо з людей знає, що в людині, як не дух людський, що у ній? Так само й того, що в Бозі, ніхто не знає, крім Духа Божого.

¹² Ми ж прийняли не духа світу, а Духа, що від Бога, щоб знали, що нам дароване від Бога;

¹³ про це ми й говоримо не мовою, якої нас навчила людська мудрість, а якої навчив Дух, - духовні речі духовними словами подаючи.

¹⁴ Тілесна людина не приймає того, що від Духа Божого походить; це глупота для неї, і не може вона його зрозуміти, воно бо Духом оцінюється.

¹⁵ Духовна ж - судить усе, а її ніхто не судить.

¹⁶ «Хто бо спізнав задум Господній, щоб він його навчив?» Ми ж маємо задум Христовий.

РОЗДІЛ: 3

І я, брати, не міг до вас говорити як до духовних, але як до тілесних, як до немовляток у Христі.

² Я молоком поїв вас, не їжею, ви бо не могли їсти її, та й тепер ще не можете,

³ бо ви ще тілесні. Якже між вами зависть та суперечки, то хіба ви - не тілесні і не поводитесь як звичайні люди?

⁴ Бо коли хто каже: «Я - Павлів», а інший: «Я - Аполлосів», то хіба ви не звичайні люди?

⁵ Що таке Аполлос? Що Павло? - Слуги, через яких ви увірували, і то як кому дав Господь.

⁶ Я посадив, Аполлос поливав, Бог же зростив,

⁷ так що ні той, хто садив, є чимось, ні той, хто поливав, а Бог, який зрощує.

⁸ І хто садить, і хто поливає, є одне; але кожний отримає власну нагороду згідно з своїм трудом.

⁹ Ми бо співробітники Божі, ви - Божа нива, Божа будівля.

¹⁰ За благодаттю Божою, даною мені, я, мов мудрий будівничий, поклав основу, а інший на ній будує. Нехай же кожний вважає, як він будує.

¹¹ Іншої бо основи ніхто не може покласти, крім покладеної, якою є Ісус Христос.

¹² Коли ж хтось на цій основі будує з золота, срібла, самоцвітів, дерева, сіна, соломи,
-

¹³ кожного діло стане явне; день бо Господній зробить його явним; бо він відкривається в огні, і вогонь випробовує діло кожного, яке воно.

¹⁴ І коли чиєсь діло, що його він збудував, устоїться, той прийме нагороду;

¹⁵ а коли чиєсь діло згорить, то він зазнає шкоди; однак він сам спасеться, але наче крізь вогонь.

¹⁶ Хіба не знаєте, що ви - храм Божий, і що Дух Божий у вас перебуває?

¹⁷ Коли хтось зруйнує храм Божий, Бог зруйнує того, бо храм Божий святий, а ним є ви.

¹⁸ Нехай ніхто себе не обманює! Як комусь із вас здається, що він мудрий у цьому віці, хай дурним стане, щоб зробитися мудрим;

¹⁹ бо мудрість цього світу - глупота в Бога. Написано бо: «Він ловить мудрих їхніми хитрощами»;

²⁰ і ще: «Господь знає думки мудрих, що вони марні.»

²¹ Тому нехай ніхто не хвалиться людьми; усе бо ваше:

²² чи то Павло, чи Аполлос, чи Кифа, чи світ, чи життя, чи смерть, чи теперішнє, чи майбутнє - усе ваше,

²³ ви ж Христові, а Христос - Божий.

РОЗДІЛ: 4

Нехай, отже, кожний уважає нас як слуг Христових і завідувачів тайн Божих.

² Тим то вимагається від завідувачів, щоб кожний з них був вірний.

³ Для мене то найменша річ, щоб ви мене судили чи якийсь суд людський; ба й сам себе я не суджу.

⁴ Бо я не почуваю себе винним ні в чому, але я тим не виправданий. Хто мене судить - це Господь.

⁵ Тож не судить нічого перед часом, поки Господь не прийде й не освітить те, що скрите в темряві, та виявить задуми сердець, і тоді кожному хвала буде від Бога.

⁶ А те, брати, що я ото пристосував до себе й до Аполлоса - заради вас, щоб ви на нас навчилися, як сказано: «Нічого понад те, що написано»; щоб ви не неслись гордо один над одного проти іншого.

⁷ Хто бо тебе вирізняє? Що маєш, чого б ти не одержав? Коли ж одержав, то чому вихваляєшся, неначе б не одержав?

⁸ Ви вже наситилися! Вже збагатилися! Без нас зацарювали! Коли б то вже зацарювали, щоб і ми разом з вами царювали!

⁹ Мені бо так здається, що Бог поставив нас, апостолів, останніми, немов призначених на страту; ми бо стали видовищем і світові, й ангелам, і людям.

¹⁰ Ми нерозумні Христа ради, ви ж у Христі розумні; ми немічні, ви ж - міцні; ви славні, ми ж без чести.

¹¹ До сього часу ми голодуємо і спраглі і нагі; нас б'ють, і ми скитаємось.

¹² Ми трудимося, працюючи власними руками; нас ображають, а ми благословляємо; нас гонять, а ми терпимо;

¹³ нас ганьблять, а ми з любов'ю відзиваємося; ми мов те сміття світу стали, покидьки всіх аж досі.

¹⁴ Не щоб осоромити вас я це пишу, але щоб як дітей моїх улюблених навести на розум.

¹⁵ Бо хоч би ви мали тисячі учителів у Христі, та батьків не багато; бо я вас породив через Євангелію в Христі Ісусі.

¹⁶ Отож благаю вас: Будьте моїми послідовниками.

¹⁷ Власне, тому я і послав вам Тимотея, мою улюблену і вірну в Господі дитину; він нагадає вам мої в Христі дороги, як я навчаю скрізь у кожній Церкві.

¹⁸ Деякі загорділи, наче б я не мав прийти до вас уже більше.

¹⁹ Але я незабаром до вас прийду, коли Господня на те воля, і спізнаю не слова загорділих, а й силу.

²⁰ Бо царство Боже не у слові, а в силі.

²¹ Що ви хочете? Щоб я прийшов до вас із палицею, - чи з любов'ю та духом лагідности?

РОЗДІЛ: 5

Взагалі чути між вами про розпусту, і то про таку розпусту, якої і між поганями нема - що хтось має за жінку батькову жінку!

² Ви ж наповнилися гордощами, хоч повинні б сумувати, щоб виключити з-поміж себе того, хто допустився цього вчинку!

³ Бо я, - неприявний тілом; але присутній духом, - уже засудив, немов би був

присутній, того, хто таке вчинив,

⁴ коли в ім'я Господа нашого Ісуса зберетесь ви і дух мій, силою Господа нашого Ісуса

⁵ видати такого сатані на погибіль тіла, щоб спасся дух у день Господній.

⁶ Недобра ваша хвальба! Хіба не знаєте, що трохи закваски заквашує усе тісто?

⁷ Усуньте стару закваску, щоб ви були новим тістом, так, як ви і є прісні, бо Пасха наша, Христос, принесений у жертву.

⁸ Отож святкуймо не у старій заквасці, ані у заквасці злоби і лукавства, а в опрісноках чистоти й правди.

⁹ Я вам писав був у листі не мати стосунків з розпусниками,

¹⁰ - не взагалі з розпусниками цього світу, чи то з зажерливими, чи з грабіжниками, чи з ідолопоклонниками, бо вам довелося б вийти з цього світу.

¹¹ А написав я вам, щоб ви не мали зносин з тим, що, називаючи себе братом, є розпусник чи зажерливий, чи ідолопоклонник, чи злоріка, чи п'яниця, чи грабіжник; з таким - навіть не їсти!

¹² Чого б я мав тих, що осторонь, судити? Хіба ж ви самі не судите тих, що з нами?

¹³ Тих же, що осторонь, Бог буде судити. Виключіть злого з-поміж себе!

РОЗДІЛ: 6

Чи сміє хтось із вас, мавши справу до іншого, судитися перед несправедливими, замість перед святими?

² Хіба не знаєте, що святі будуть світ судити? А коли ви будете світ судити, то чи ж не достойні ви судити куди менші справи?

³ Хіба не знаєте, що ангелів будемо судити? Оскільки більше життєві справи!

⁴ Коли, отже, маєте суди про життєві справи, настановляєте (суддями) таких, що за ніщо вважаються у Церкві.

⁵ Кажу це вам на сором! Хіба нема між вами ні одного мудрого, що міг би розсуджувати між братами своїми?

⁶ А то брат з братом судиться, а й перед невірними!

⁷ Вже це взагалі для вас пониження, що судитеся між собою. Чого б вам радше не стерпіти кривди? Чого б вам радніш не зазнавати здирства?

⁸ Ви ж, навпаки, самі кривдите та обдираєте, та ще й братів!

⁹ Чи ж не знаєте, що несправедні царства Божого не успадкують? Не обманюйте себе! Ані розпусники, ані ідолопоклонники, ані перелюбники, ані розгнущдані, ані мужоложники,

¹⁰ ані злодії, ані зажерливі, ані п'яниці, ані злоріки, ані грабіжники - царства Божого не успадкують.

¹¹ І такими з вас деякі були; але ви обмились, але ви освятились, але ви оправдались іменем Господа Ісуса Христа та Духом нашого Бога.

¹² «Все мені можна», та не все корисне. «Все мені можна», та я не дам нічому заволодіти надо мною.

¹³ «їжа для живота, і живіт для їжі!» Бог же одне і друге знищить. Тіло ж не для розпусти, але для Господа, і Господь для тіла.

¹⁴ Бог же і Господа був воскресив - та й нас воскресить своєю силою.

- ¹⁵ Хіба не знаєте, що тіла ваші - члени Христові? Узявши, отже, члени Христові, - зроблю їх членами блудниці? Хай так не буде!
- ¹⁶ Чи не знаєте, що той, хто пристає до блудниці, є з нею одним тілом? Бо «будуть, - каже, - двоє одним тілом.»
- ¹⁷ Хто ж пристає до Господа, є одним духом.
- ¹⁸ Утікайте від розпусти! Усякий гріх, що його чинить людина, є поза її тілом; а хто чинить розпусту, грішить супроти власного тіла.
- ¹⁹ Хіба ж не знаєте, що ваше тіло - храм Святого Духа, який живе у вас? Його ви маєте від Бога, тож уже не належите до себе самих.
- ²⁰ Ви бо куплені високою ціною! Тож прославляйте Бога у вашому тілі!

РОЗДІЛ: 7

А відносно того, що ви мені писали, то воно добре чоловікові не займати жінки.

- ² Однак, з уваги на розпусту, кожний хай має свою жінку, і кожна хай має свого чоловіка.
- ³ Хай чоловік віддає належне жінці, так само й жінка - чоловікові.
- ⁴ Жінка не має влади над своїм тілом, лише - чоловік; так само й чоловік не має влади над своїм тілом, лише - жінка.
- ⁵ Не ухиляйтесь одне від одного, хіба що за взаємною згодою, до часу, щоб вам віддатися молитві, а потім сходьтесь разом, щоб не спокушав вас сатана вашою нестриманістю.
- ⁶ Говорю це як раду, а не як наказ.
- ⁷ Я бажав би, щоб усі люди були, як я, та кожний має свій особливий дар від Бога, один - такий, а другий - інший.
- ⁸ Кажу ж нежонатим та вдовицям, що добре їм, коли зостануться, як я;
- ⁹ але коли не можуть стриматися, нехай одружуються: ліпше одружитися, ніж розпалюватися.
- ¹⁰ Одруженим же наказую не я, але Господь: Жінка нехай не розлучається від свого чоловіка;
- ¹¹ коли ж розлучиться, нехай зостанеться незаміжня, або нехай помириться з чоловіком, - а чоловік нехай не відпускає жінки!
- ¹² А іншим то кажу я, не Господь: Коли якийсь брат має невіруючу жінку, і вона погоджується з ним жити, нехай її не відпускає.
- ¹³ І коли якась жінка має невіруючого чоловіка, і цей погоджується з нею жити, нехай чоловіка не відпускає.
- ¹⁴ Невіруючий бо чоловік освячений жінкою, і невіруюча жінка освячена братом. Інакше ваші діти були б нечисті, а тепер вони святі.
- ¹⁵ Коли ж невіруючий хоче розлучитися, нехай розлучається; брат чи сестра не зв'язалися в такому випадку: Бог покликав нас жити в мирі.
- ¹⁶ Звідки ж знаєш, жінко, чи спасеш свого чоловіка? Або ти, чоловіче, звідки знаєш, чи спасеш жінку?
- ¹⁷ А поза цим хай кожний так поводиться, як уділив йому Господь та як Бог кожного покликав. Так я наказую по всіх Церквах.
- ¹⁸ Як хтось покликаний був обрізаним, хай того не цурається; а як покликаний у необрізанні, хай не обрізується.

- 19 Обрізання ніщо, і необрізання ніщо, лише - зберігання заповідей Божих.
- 20 Кожний нехай зостанеться у тому стані, в яким Бог його покликав.
- 21 Рабом тебе покликано? Не журися! Навіть коли ти можеш стати вільним, намагайся використати твій стан рабства;
- 22 бо раб, покликаний у Господі - Господній визволенець. Так само й вільний, коли його покликано, є раб Христа.
- 23 Ви куплені високою ціною! Не ставайте рабами людей.
- 24 Хай кожний, брати, перед Богом лишиться у стані, в якому був покликаний.
- 25 Щождо дівиць, то наказу Господнього не маю, а даю раду як той, хто завдяки милості Божій гідний довір'я.
- 26 Отже, через теперішні клопоти, вважаю що це добре, тобто, що воно людині добре так бути.
- 27 А зв'язаний ти з жінкою? Не шукай розв'язатись. Розв'язаний від жінки? Не шукай жінки.
- 28 Однак, коли оженишся, ти не згрішив; і коли дівчина виходить заміж, не грішить, але такі зазнають тілесного горя, - мені ж вас жалко.
- 29 Ось що, брати кажу: Час короткий. Тож нехай ті, що мають жінок, живуть, немов би й не мали,
- 30 і ті, що плачуть, немов би й не плакали, і ті, що веселяться, немов би не веселилися, і ті, що купують, немов би не посідали,
- 31 і ті, що користуються цим світом, немов би б не користувались, бо проминає образ світу цього.
- 32 Я ж хочу, щоб ви були без журби. Хто нежонатий, клопочеться про Господні справи, як подобатися Господеві;
- 33 а хто жонатий, клопочеться про справи цього світу, як догодити жінці,
- 34 і він поділений. Так само й жінка незаміжня, і дівця клопочеться про Господні справи, щоб бути святою і тілом, і духом, а заміжня клопочеться про справи цього світу, як догодити чоловікові.
- 35 Кажу це вам на вашу користь, - не щоб накинути на вас петлю, але щоб ви гідно та ревно трималися Господа.
- 36 Коли ж хтось думає, що він негоже чинить супроти дівчини своєї, дозволивши перецвісти їй, і так мало б бути, то нехай робить, що хоче, він не згрішить; нехай одружується.
- 37 Але коли хтось твердо стоїть при своїй думці, і, без примусу, маючи владу робити, що захоче, вирішив у своїм серці берегти свою дівчину, той робить добре.
- 38 Тому той, хто віддає свою дівчину заміж, робить добре, а той, хто не віддає, робить ще краще.
- 39 Жінка - прив'язана до свого чоловіка, скільки віку його. Коли ж чоловік умре, вона вільна; за кого вона хоче, може вийти заміж, аби лише у Господі це було.
- 40 Однак, на мою гадку, вона буде щасливіша, коли зостанеться такою. Думаю, що і я маю Духа Божого.

РОЗДІЛ: 8

Щождо ідоложертовного м'яса, то всім нам відомо, бо маємо знання; знання ж роздимає, а любов будує.

² Коли хтось думає собі, що він щось знає, той ще не знає, як треба знати.

³ Якже хтось любить Бога, той спізнаний ним.

⁴ Отже, відносно споживання ідоложертовного м'яса, ми знаємо, що ідол є ніщо у світі, і що немає іншого Бога, крім одного.

⁵ Бо хоч і є так звані боги, чи то на небі, чи на землі, - їх бо і справді є чимало, отих богів, та чимало тих панів, -

⁶ для нас, однак, є лиш один Бог, Отець, від якого все і для якого - ми; і один Господь Ісус Христос, через якого - усе, і ми через нього.

⁷ Та не всі мають це знання. Деякі з-за привычки до ідолів аж по сьогодні споживають м'ясо як ідольську жертву, а сумління їхнє, будши слабке, скверниться.

⁸ Адже страва не зближує нас до Бога: коли не їмо, не втрачаємо нічого, ані коли їмо, не набуваємо нічого.

⁹ Але глядіть, щоб оця ваша свобода не стала причиною падіння для слабких.

¹⁰ Бо коли хтось побачить тебе, що маєш знання, як ти у капищі сів за стіл, то чи ж його сумління, будши слабке, не буде заохочене їсти ідольські жертви?

¹¹ Таким то чином твоє знання погубить немічного брата, за якого Христос помер.

¹² Грішивши так проти братів і ранивши їх слабовите сумління, ви грішите проти Христа.

¹³ Тому, якщо страва призводить брата мого до гріха, повік не буду їсти м'яса, щоб не спокушувати мого брата.

РОЗДІЛ: 9

Хіба я не вільний? Хіба я не апостол? Хіба я Ісуса, Господа нашого, не бачив? Хіба ви не моє діло у Господі?

² Коли іншим я не апостол, то бодай вам, бо ви, у Господі, є достовірним доказом мого апостольства.

³ Ось моя оборона перед тими, що мене судять.

⁴ Хіба ми не маємо права їсти й пити?

⁵ Хіба ми не маємо права водити (з собою) сестру-жінку, як інші апостоли, брати Господні, і Кифа?

⁶ Чи може один я і Варнава не маємо права не працювати?

⁷ Хто колись власним коштом ходив у похід? Хто садить виноградник, і не їсть із нього плоду? Хто пасе стадо, і не живиться молоком від стада?

⁸ Хіба я говорю тільки як людина? Хіба й закон не каже цього?

⁹ Таж у законі Мойсея написано: «Не зав'язуй рота волів, як молотить.» Чи Бог турбується про волів?

¹⁰ Чи, може, ради нас говорить? Бож ради нас написано, що, хто оре, мусить орати в надії, і хто молотить, -молотить теж у надії, що матиме щось із того.

¹¹ Коли ж ми сіяли у вас духовне, то чи велика річ, коли пожнем ваше тілесне?

¹² І коли інші мають це право над вами, чому радше не ми? Однак, ми не користуємося цим правом, а весь час терпимо, щоб не робити ніякої перешкоди Євангелії Христовій.

- 13** Хіба не знаєте, що ті, які коло святого працюють, їдять із святого, і ті, які служать жертovníкові, мають частку з жертovníка?
- 14** Так само й Господь звелів тим, що проповідують Євангелію, з Євангелії жити.
- 15** Та я нічого не користав з того і не пишу на те, щоб так було зо мною. Волю бо радше вмерти, ніж щоб хтось знівечив оту славу мою.
- 16** Бо коли я проповідую Євангелію, нема мені від того слави, бо це мій обов'язок; і горе мені, коли б я не проповідував Євангелії.
- 17** Коли б я робив це власновільно, я мав би нагороду; якже ж це не з власної волі, то я виконую доручену роботу.
- 18** Яка ж тоді для мене нагорода? - Та, що, проповідуючи Євангелію, я її викладаю даром, щоб не користуватися правом, яке з Євангелії маю.
- 19** Бувши від усіх вільний, я став усім слугою, щоб ще більше їх придбати.
- 20** Я став для юдеїв як юдей, щоб юдеїв придбати; для тих, що під законом, я став як під законом, - хоч сам я не під законом, - щоб тих, що під законом, придбати.
- 21** Для тих, що без закону, я став як без закону, хоч я і не був без Божого закону, бувши під законом Христовим, щоб придбати тих, які без закону.
- 22** Для слабких я став як слабкий, щоб слабких придбати. Для всіх я став усім, щоб конче деяких спасти.
- 23** Усе я роблю заради Євангелії, щоб став я співучасником її.
- 24** Хіба не знаєте, що ті, які біжать на перегонах, біжать усі, але лиш один бере нагороду? Біжіть так, щоб її досягнути!
- 25** Кожний змагун стримується від усього; однак ті, щоб тлінний вінець здобути, а ми - нетлінний.
- 26** Тож і я біжу, та не як навманці; веду кулачний бій, не як повітря б'ючи,
- 27** а умертвляю своє тіло і поневолюю, щоб, проповідуючи іншим, я сам, бува, не став непридатним.

РОЗДІЛ: 10

- Н**е хочу бо, брати, щоб ви не знали, що всі наші батьки були під хмарою, що всі перейшли через море,
- 2** що всі христились у Мойсея, у хмарі та в морі,
- 3** що всі їли ту саму духовну страву,
- 4** що всі пили те саме духовне питво, бо пили з духовної, що йшла за ними, скелі - скеля ж був Христос.
- 5** Однак, багато з них були не боговгодні, тому вони й полягли в пустині.
- 6** А сталося це, щоб нам бути прикладом, щоб ми лихого не пожадали, як вони пожадали.
- 7** Та й ідолопоклонниками не ставайте, як деякі з них, як написано: «Народ сів їсти й пити, а потім устали забавлялись.»
- 8** Ані не чинім розпусти, як деякі з них чинили, і полягло їх за один день двадцять три тисячі.
- 9** Ані не спокушаймо Господа, як деякі з них спокушали, то й від гадюк загинули.
- 10** Ані не нарікайте, як деякі з них нарікали, то й від губителя загинули.
- 11** Та все це сталося з ними як приклад; написано ж на науку нам, що дійшли до

повноти віків.

12 Тож, коли комусь здається, що він стоїть, нехай уважає, щоб не впав.

13 Вас не спостигла ще спокуса понад людську силу. Бог вірний: він не допустить, щоб вас спокушувано над вашу спроможність, але разом із спокусою дасть вам змогу її перенести.

14 Тому, мої улюблені, втікайте від ідолопоклонства.

15 Я вам говорю як розумним: судіть ви самі, що кажу.

16 Чаша благословення, що ми благословляємо, хіба не є причастям Христової крові? Хліб, що ламаємо, не є причастям Христового тіла?

17 Тому, що один хліб, - нас багато становить одне тіло, бо всі ми беремо участь у одному хлібі.

18 Погляньте на Ізраїля за тілом: чи ж ті, що їдять жертви, не спільники з жертвником?

19 Що хочу цим сказати? Невже ідоляська жертва є чимось? Або ідол є чимсь?

20 Ні! А лиш те, що погани, коли щось жертвують, то жертвують бісам, не Богові. Я ж не хочу, щоб ви були спільниками бісів.

21 Не можете пити чаші Господньої і чаші бісівської; не можете бути учасниками столу Господнього і столу бісівського.

22 Чи будемо ж ми гнівити Господа? Чи ми - міцніші від нього?

23 Усе дозволене, але не все корисне; усе дозволене, але не все будує.

24 Ніхто хай не шукає для себе користи, лише - для другого.

25 Їжте все, що на торговлиці продається, нічого не розпитуючися заради сумління;

26 Господня бо земля та її повнота.

27 Як хтось із невіруючих вас запросить і ви згодні піти, їжте все, що покладуть перед вами, нічого не розпитуючися заради сумління.

28 Але як хтось вам скаже: «Це було жертвоване ідолам!» - не їжте з-за того, хто попередив вас і сумління;

29 сумління ж, кажу, не свого, а іншого. Чому бо моя свобода мала б судитись іншого сумлінням?

30 Як я щось споживаю з подякою, чому б мене ганити за те, за що я дякую?

31 Чи ви, отже, їсте, чи п'єте, чи щонебудь робите, усе робіть на славу Божу!

32 Не будьте причиною спокуси ні для юдеїв, ні для поган, ні для Божої Церкви.

33 Отак і я сам намагаюся догодити всім у всьому, не шукаючи для себе користи, лише для багатьох, щоб спаслися.

РОЗДІЛ: 11

Будьте моїми послідовниками, як і я - Христа.

2 Радію, що ви про мене згадуєте в усьому і тримаєте передання так, як я передав вам.

3 Хочу, щоб ви знали, що кожному чоловікові голова є Христос, а голова жінці - чоловік, а голова Христові - Бог.

4 Кожний чоловік, що молиться чи пророкує з покритою головою, соромить свою голову.

5 А кожна жінка, що молиться чи пророкує з непокритою головою, соромить свою

голову, бо це те саме, якби була обголена.

⁶ Бо коли жінка не покривається, нехай обстрижеться. А коли сором жінці стригтися чи голитися, нехай покривається.

⁷ Чоловікові не слід покривати голову, він бо образ і слава Божа, жінка ж - слава чоловіка;

⁸ бо не чоловік від жінки, а жінка від чоловіка,

⁹ і не чоловіка створено для жінки, а жінку для чоловіка.

¹⁰ Тому жінка мусить мати на голові знак влади (над нею) заради ангелів.

¹¹ Одначе, в Господі ні чоловік без жінки, ні жінка без чоловіка,

¹² бо так, як жінка від чоловіка, так само й чоловік через жінку, а все від Бога.

¹³ Розсудіть самі: Чи ж воно личить жінці непокритій молитися до Бога?

¹⁴ Хіба сама природа вас не вчить, що коли чоловік запускає волосся, то це для нього сором.

¹⁵ А коли жінка запускає довге волосся, то це для неї слава, бо довге волосся дано їй замість покривала.

¹⁶ Коли ж хто сперечатися хоче, - то ми такого звичаю не маємо, ані Церкви Божі.

¹⁷ Робивши ж вам оці зауваження, не можу я вас похвалити за те, що ваші сходини виходять вам не на добро, а на зло.

¹⁸ Найперше бо зачуваю, що коли сходитеся на збори, - роздори постають між вами; і я цьому почасти вірю,

¹⁹ бо мусять бути у вас єресі, щоб виявилися випробувані між вами.

²⁰ Ваші сходини не є - споживання вечері Господньої.

²¹ Бо кожен поспішає їсти свою вечерю: дехто ж голоден, а дехто п'яний.

²² Хіба не маєте домів, щоб їсти - пити? Чи може хочете зневажати Божу церкву, і засоромлювати тих, які нічого не мають? Що маю вам сказати? Чи похвалю вас? За це не похвалю.

²³ Я бо, що прийняв від Господа, те й передав вам: Господь Ісус тієї ночі, якої був виданий, узяв хліб

²⁴ і, віддавши подяку, розламав і сказав: «Це моє тіло, воно за вас дається. Це робіть на мій спомин.»

²⁵ Так само й чашу по вечері, кажучи: «Ця чаша - Новий Завіт у моїй крові. Робіть це кожний раз, коли будете пити, на мій спомин.»

²⁶ Бо кожного разу, як їсте хліб цей і п'єте цю чашу, звіщаєте смерть Господню, аж доки він не прийде.

²⁷ Тому хто буде їсти хліб або пити чашу Господню недостойно, буде винний за тіло і кров Господню.

²⁸ Хай, отже, кожний випробує себе самого і тоді їсть цей хліб і п'є цю чашу.

²⁹ Бо той, хто їсть і п'є, не розрізняючи Господнього тіла, суд собі їсть і п'є.

³⁰ Ось чому у вас багато недужих та хворих, а чимало й умирають.

³¹ Якби ми самі себе осуджували, то нас би не судили.

³² Коли ж Господь нас судить, він нас тим поправляє, щоб не були ми засуджені зо світом.

³³ Отож, брати мої, коли ви сходитеся їсти, один одного дожидайте.

³⁴ Як хтось голодний, хай їсть удома, щоб вам не сходитися на засуд. Про інше ж, як прийду, розпоряджу.

РОЗДІЛ: 12

Щождо духовних дарів, то я, брати, не хочу, щоб ви про них не знали.

² Ви знаєте, що коли ви були погани, вас до німих ідолів нестримно тягнуло.

³ Тому вам заявляю: Ніхто, говоривши під впливом Духа Божого, не каже: Анатема Ісус! І ніхто не може сказати: Господь Ісус, як лише під впливом Духа Святого.

⁴ Є і між дарами різниця, але Дух той самий;

⁵ різниця теж і між служінням, але Господь той самий.

⁶ Різниця є і між ділами, але Бог той самий, який усе в усіх робить.

⁷ Кожному дається виявлення Духа на спільну користь.

⁸ Одному бо дається через Духа слово мудрости; іншому, згідно з тим самим Духом, слово знання;

⁹ іншому віра у тім самім Дусі; іншому дар зцілення у тім єдинім Дусі;

¹⁰ іншому сила творити чуда; іншому дар пророкування; іншому розпізнавання духів, іншому різні мови, іншому ж тлумачення мов.

¹¹ А все це чинить один і той же Дух, що розподілює кожному, як він хоче.

¹² Так само, як тіло є одне, хоч і багато має членів, і всі члени тіла, хоч є їх і багато, становлять одне тіло, так і Христос.

¹³ Усі бо ми христилися в одному Дусі, щоб бути одним тілом чи то юдеї, чи греки, чи раби, чи вільні, і всі ми були напоєні одним лише Духом.

¹⁴ Тіло бо складається не з одного тільки члена, а з багатьох.

¹⁵ Коли б нога сказала: «Я не рука, отже не входжу у склад тіла», - то хіба через те не належала б до тіла?

¹⁶ І коли б вухо сказало: «Я не око, отже не входжу у склад тіла», - то хіба через те воно не належало б до тіла?

¹⁷ Якби все тіло було оком, де ж тоді був би слух? Якби все воно було вухом, де був би нюх?

¹⁸ Таж Бог розподілив члени - кожного з них - у тілі, як хотів.

¹⁹ Якби все було одним членом, де було б тіло?

²⁰ Тепер же членів є багато, але одне лиш тіло.

²¹ Не може око руці сказати: «Ти мені непотрібна!» Чи голова ногам: «Ви мені непотрібні!»

²² Бож члени тіла, що слабшими здаються, є найпотрібніші;

²³ і тим членам, що здаються непочесними в тілі, ми, власне, даємо більше чести, і наші непристойні члени зазнають більшої пошани;

²⁴ ті ж, що у нас пристойні, їй не потребують. Та Бог так уклав тіло, що дав більше чести нижчому членові,

²⁵ щоб не було роздору в тілі, але щоб члени дбали однаково один про одного.

²⁶ І як страждає один член, страждають усі з ним члени; і як один член у славі, радіють з ним усі члени.

²⁷ Ви ж - Христове тіло, і члени кожний зокрема.

²⁸ І деяких поставив Бог у Церкві: поперше - апостолів, подруге - пророків, потретє - учителів, потім - дари чудес, потім дари зціляти, допомагати, управляти й говорити різними мовами.

- ²⁹ Чи ж усі апостоли? Чи ж усі пророки? Чи всі учителі? Чи ж усі чудотворці?
- ³⁰ Чи ж усі мають дар ізціляти? Чи ж усі мовами говорять? Чи ж усі тлумачать?
- ³¹ Дбайте пильно про ліпші дари. Я ж показую вам путь куди значнішу.

РОЗДІЛ: 13

Якби я говорив мовами людськими й ангельськими, але не мав любови, я був би немов мідь брєняча або кимвал звучний.

² Якби я мав дар пророцтва і відав усі тайни й усе знання, і якби я мав усю віру, щоб і гори переставляти, але не мав любови, я був би - ніщо.

³ І якби я роздав бідним усе, що маю, та якби віддав моє тіло на спалення, але не мав любови, то я не мав би жадної користи.

⁴ Любов - довготерпелива, любов - лагідна, вона не заздрить, любов не чваниться, не надимається,

⁵ не бешкетує, не шукає свого, не поривається до гніву, не задумує зла;

⁶ не тішиться, коли хтось чинить кривду, радіє правдою;

⁷ все зносить, в усе вірить, усього надіється, все перетерпить.

⁸ Любов ніколи не переминає. Пророцтва зникнуть, мови замовкнуть, знання зникне.

⁹ Бо знаємо частинно й частинно пророкуємо.

¹⁰ Коли настане досконале, недосконале зникне.

¹¹ Коли я був дитиною, говорив як дитина, думав як дитина, міркував як дитина. Коли ж я став мужем, покинув те, що дитяче.

¹² Тепер ми бачимо, як у дзеркалі, неясно; тоді ж - обличчям в обличчя. Тепер я спізнаю недосконало, а тоді спізнаю так, як і я спізнаний.

¹³ Тепер же зостаються: віра, надія, любов - цих троє; але найбільша з них - любов.

РОЗДІЛ: 14

Змагайте до любови, але бажайте гаряче духовних дарів, особливо ж - дару пророцтва.

² А хто говорить мовами, той не людям говорить, лише Богові; бо ніхто його не розуміє: він говорить духом таємні речі.

³ Хто ж пророкує, то говорить людям: на повчання, попередження, розраду.

⁴ Хто мовами говорить, той сам себе повчає; хто ж пророкує, той повчає Церкву.

⁵ Я хочу, щоб усі ви говорили мовами, але ліпше, щоб ви пророкували; бо більший той, хто пророкує, ніж той, хто мовами говорить, - хібащо він пояснює, щоб Церква мала повчання.

⁶ А тепер, брати, якщо б я прийшов до вас і заговорив мовами, яка вам користь із мене, коли я, говоривши до вас, не вділю вам ні об'явлення, ні знання, ні пророцтва, ні науки?

⁷ Так само воно і з бездушними речами, що дають звук, чи то сопілка, а чи то цитра: коли не видають із себе різних звуків, як розпізнавати, що грається на сопілці чи на гуслах?

⁸ Якже сурма лунає невиразно, хто приготується до бою?

⁹ Отак воно і з вами: коли ваша мова не має в собі ясних слів, як зрозуміти те, що ви

говорите? Ви будете на вітер говорити!

10 Є їх чимало, тих усіляких мов на світі, і ні одна з них не позбавлена значення.

11 Та коли я не розумію значення слів, я буду тому, хто говорить, чужинцем, і той, хто говорить, буде мені чужоземцем.

12 Тим то й ви - коли вже так їх прагнете, отих духовних дарів, - старайтеся їх мати подостатком на збудування Церкви.

13 Тож, хто говорить мовами, хай молиться, щоб умів вияснити.

14 Бо коли я молюся мовами, дух мій молиться, а розум мій без плоду.

15 Що ж, отже, робити? Буду молитися духом, а й розумом буду молитись. Буду співати духом, а й розумом буду співати.

16 Інакше бо, коли благословлятимеш духом, - то як проста людина скаже «Амінь» на твою подяку, коли вона не знає, що ти кажеш?

17 Ти гарно дякуєш, та другий тим не повчається.

18 Дякую Богові моєму, що я більш усіх вас мовами говорю;

19 але в Церкві волію п'ять слів розумом моїм сказати, щоб навчити й інших, ніж десять тисяч слів мовами.

20 Брати, не будьте дітьми розумом! Щодо зла, будьте дітьми, а щодо розуму, то будьте зрілі.

21 Написано в законі: «Чужими мовами й іншими устами я буду говорити до народу цього, та вони й так мене не послухають», - каже Господь.

22 Так що мова знак не для віруючих, а для невіруючих; пророцтво ж, - не для невіруючих, а для віруючих.

23 Якщо, отже, зійдеться уся Церква разом і всі заходяться говорити мовами, а ввійдуть якісь неосвічені чи невіруючі, то хіба не скажуть, що ви божевільні?

24 Коли ж усі пророкують, і ввійде якийсь невіруючий чи неосвічений, його всі викривають, усі судять;

25 тайни його серця стають явними, і, таким чином, він, упавши ниць на землю, поклониться Богові й заявить, що Бог є справді поміж вами.

26 Що ж, брати? Коли ви сходитеся, а той має пісню, той навчання, той об'явлення, той мову, той пояснення - все хай буде для збудування!

27 Коли хтось говорить мовами, нехай буде їх двоє, а щонайбільше троє, і нехай один пояснює, і то по черзі.

28 Коли ж немає кому пояснити, нехай мовчить у церкві; нехай собі й Богові говорить.

29 Щождо пророків, то нехай двох або трьох говорить, інші ж хай розсуджують.

30 А як комусь з присутніх дано об'явлення, хай він перший мовчить.

31 Бо всі ви можете один за одним пророкувати, щоб усі навчились і всі були підбадьорені.

32 Духи пророків коряться пророкам,

33 бо Бог є Бог не безладу, а миру. Жінки ж, як у всіх церквах святих,

34 нехай мовчать, їм бо не дозволено говорити; нехай будуть у покорі, як і закон говорить.

35 Коли хочуть чогось навчитися, хай спитають удома своїх чоловіків: бо непристойно в церкві жінці говорити.

36 Хіба то від вас вийшло слово Боже? Хіба до вас одних тільки прибуло?

37 Якже комусь здається, що він пророк або має якийсь духовний дар, хай розуміє,

що те, що пишу, -це заповідь Господня.

³⁸ А коли хтось її не знає, то й він не знаним буде.

³⁹ Тому, брати мої, прагніть пророкування, і говорити мовами не бороніте,

⁴⁰ але все нехай діється пристойно й докладно.

РОЗДІЛ: 15

Пригадую вам, брати, Євангелію, яку я вам проповідував, яку ви і прийняли, в якій і стоїте.

² Нею ви також спасаєтеся, коли держите її такою, як я вам проповідував; інакше ви увірували надармо

³ Я бо вам передав найперше те, що й сам прийняв був: що Христос умер за наші гріхи згідно з Писанням;

⁴ що був похований, що воскрес третього дня за Писанням;

⁵ що з'явився Кифі, потім дванадцятьом;

⁶ опісля ж з'явився він більш, як п'ятистам братів разом, більшість яких живе й досі, деякі ж померли.

⁷ Опісля з'явився Якову, згодом усім апостолам.

⁸ А наостанку всіх, немов якомусь недоносові, з'явивсь і мені;

⁹ бо я найменший з апостолів, я недостойний зватись апостолом, бо гонив Церкву Божу.

¹⁰ Благодаттю Божою я є те, що є, а благодать його в мені не була марна; бож я працював більше всіх їх, та не я, але благодать Божа, що зо мною.

¹¹ Чи то я, отже, чи то вони, - так ми проповідуємо, і так ви увірували.

¹² Коли ж про Христа проповідується, що він воскрес із мертвих, як же ж деякі між вами кажуть, що нема воскресіння мертвих?

¹³ Коли ж нема воскресіння мертвих, то і Христос не воскрес.

¹⁴ А коли Христос не воскрес, то марна проповідь наша, то марна й віра ваша.

¹⁵ І ми являємося неправдивими свідками Бога, бо свідчили проти Бога, що воскресив Христа, якого він не воскресив, якщо не воскреснуть мертві.

¹⁶ Бо як не воскреснуть мертві, то і Христос не воскрес.

¹⁷ А як Христос не воскрес, то марна віра ваша, - ви ще у гріхах ваших;

¹⁸ отже, ті, що й померли у Христі, загинули.

¹⁹ Коли ми надіємося на Христа лише в цьому житті, то ми - найнещасніші з усіх людей.

²⁰ Алеж Христос таки справді воскрес із мертвих, первісток померлих.

²¹ Бо тому, що через чоловіка смерть, через чоловіка й воскресіння мертвих.

²² Як бо в Адамі всі вмирають, так у Христі й оживуть усі.

²³ І кожний у своїм порядку: первісток - Христос, потім - Христові під час його приходу.

²⁴ Потім кінець, - коли то він передасть царство Богові й Отцеві, коли знищить усяке начальство й усяку владу й силу.

²⁵ Мусить бо він царювати, поки не покладе всіх ворогів йому під ноги.

²⁶ Знищений буде останній ворог - смерть;

²⁷ бо все підкорив йому під ноги. Коли він каже, що все підкорене, то ясно, що крім

того, хто йому підкорив усе.

28 Якже все йому буде підкорене, тоді й сам Син підкориться тому, що йому підкорив усе, щоб Бог був усім в усьому.

29 Коли ні, - то, що зроблять ті, що христяться за мертвих?

30 Коли мертві зовсім не воскресають, чого тоді за них христитись? Чого й нам наражатися повсякчасно на небезпеки?

31 Щодня я наражаюся на смерть; авжеж, брати - це хвали ради вашої, що її маю в Христі Ісусі, Господі нашім.

32 І коли б я боровся з звірями в Ефесі як людина, то що мені з того? Коли ж мертві не воскресають, - їймо й пиймо, бо взавтра ми помremo.

33 Не дайте себе обманути: лихі розмови псують добрі звичаї.

34 Протверезіться належно та не грішіть, бо деякі з вас Бога не знають. На сором вам кажу це.

35 Але хтось скаже: «Як воскреснуть мертві? І в яким тілі прийдуть?»

36 Безумний! Те, що ти сієш, не оживе, як не умре.

37 І те, що сієш, не тіло, що має уродитись, а голе зерно, наприклад, пшениці або якесь інше.

38 Бог же дав йому тіло, по своїй волі, і кожному насінню - власне тіло.

39 Не кожне тіло таке саме тіло, але інакше тіло в людей, інакше тіло в тварини, інакше тіло у птиць, й інакше у риб.

40 Є тіла небесні і тіла земні, й інакший блиск небесних, інакший же блиск земних.

41 Інакший блиск сонця, інакший блиск місяця, інакший блиск зір, ба навіть зоря від зорі різниться блиском.

42 Так само й воскресіння мертвих: сіється в тлінні, а встає у нетлінні;

43 сіється в безчесті, а встає у славі; сіється в безсиллі, а встає у силі;

44 сіється тіло тваринне, а постає тіло духовне. Якщо є тіло тваринне, то є й тіло духовне.

45 Так і написано: «Перший чоловік Адам став душею живою, а останній Адам духом животворним.»

46 Та не духовне перше, а тваринне: потім духовне.

47 Перший чоловік із землі - земний, другий чоловік - з неба.

48 Який земний, такі й земні, і який небесний, такі й небесні.

49 І так само, як ми носили образ земного, так носитимем і образ небесного.

50 Ось що говорю, брати: Тіло й кров царства небесного успадкувати не можуть, ані тлінні - успадкувати нетління.

51 Ось я кажу вам тайну: Не всі ми помremo, але всі перемінимся,

52 раптом, в одну мить, при сурмі останній; засурмить бо, і мертві нетлінними воскреснуть, і ми перемінимся.

53 Мусить бо це тлінне одягнутися в нетління, і це смертне одягнутися в безсмертя.

54 І коли це тлінне одягнеться в нетління, а це смертне одягнеться в безсмертя, тоді збудеться написане слово: «Смерть поглинута перемогою.

55 Де твоя, смерте, перемога? Де твоє, смерте, жало?»

56 Жало смерти - гріх, а сила гріха - закон.

57 Нехай же буде дяка Богові, який дає нам перемогу через Господа нашого Ісуса

Христа.

58 Отож, мої любі брати, будьте тверді, непохитні, визначайтесь у ділі Господнім повсякчасно та знайте, що труд ваш у Господі не марний.

РОЗДІЛ: 16

А щодо збірки на святих, то робіть і ви так, як я був наказав Церквам галатським.

2 Першого дня тижня кожний з вас хай відкладає в себе, збираючи, що може заощадити, щоб збірок не робити тоді, коли сам прийду.

3 А коли прийду, пошлю тих, що їх ви вважатимете, з листами, щоб вони віднесли ваш дар у Єрусалим.

4 Коли ж буде потрібно піти й мені самому, то вони підуть зо мною.

5 Прийду ж до вас, як Македонію перейду, бо я крізь Македонію переходжу.

6 А у вас, може, зупинюсь або й перезимую, щоб ви мене провели, куди я піду.

7 Я вас не хочу бачити тепер лиш у переході; надіюсь бо деякий час у вас перебути, коли те Господь дозволить.

8 В Ефесі я перебуду до П'ятидесятниці,

9 великі бо й широкі двері мені там відчинились, і супротивників багато.

10 Як прийде Тимотей до вас, глядіть, щоб почувавсь у вас безпечно, бо він, як і я, робить діло Господнє.

11 Нехай, отже, ніхто ним не легковажить; і відпровадьте його в мирі, щоб прийшов до мене, бо я з братами на нього чекаю.

12 А щодо брата Аполлоса, то я дуже його просив, щоб він пішов до вас із братами, та він не мав ніякої охоти тепер прибути; прийде, як буде догідний час.

13 Чувайте, стійте у вірі, будьте мужні, кріпіться.

14 Нехай усе у вас діється в любові.

15 А благаю вас, брати: Ви знаєте родину Степани, що вона первісток Ахаї і що вони віддали себе святим на службу;

16 то щоб і ви також піддавалися таким людям і кожному, хто трудиться та працює з ними.

17 Я тішуся приходом Степани, Фортуната й Ахаїка: вони вашу неприязність заступили,

18 бо заспокоїли мій дух і ваш. Отож, шануйте таких.

19 Вітають вас Церкви азійські. Вітають вас у Господі сердечно Акила і Прискилла з їхньою домашньою Церквою.

20 Всі брати вас вітають. Вітайте один одного святим цілунком.

21 Привіт моєю рукою, Павловою.

22 Як хтось не любить Господа, анатема на нього! «Маран ата!»

23 Благодать Господа Ісуса з вами!

24 Любов моя з усіма вами у Христі Ісусі!